

Не знаю, як це почалось.
Прийшов, намовив мені хтось?
Чи серце схаменулось: — "Мало!"?
Чи щастя весен заблукало?

Навкруг долини зацвіли,
джерела срібло розлили,
і палац став зі знаком лева,
на пальці — перстень королеви.

Упав самоцвіт на чоло —
життя стобарвність і тепло.
— Все, що корону прикрашало,
обрана, посідай настало! —

Невже? Невже? І, сурмлячи,
це прогрімилі сурмачі.
Перстами радості і віри
я боязко торкаю ліру.